Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36484
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

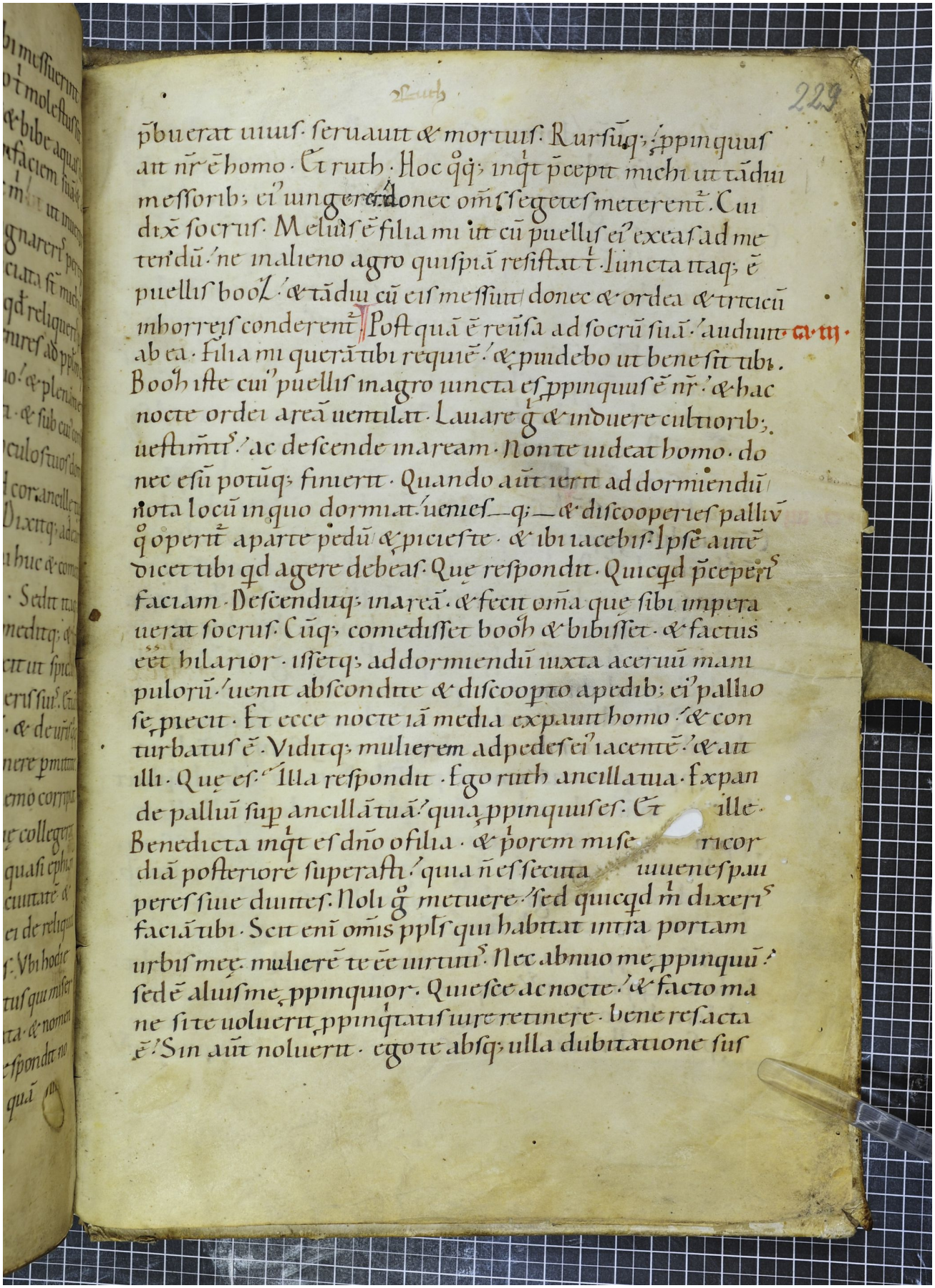

Ruth 229

pbuerat uiuus. seruauit & mortuus. Rursuq; ppinquus
aut nr ē homo. Et ruth. Hoc qq; inqt pceptt michi ut tādiu
messoribus ei' ungerem donec omes segetes meterent. Cui
dixit socrus. Meliusē filia mi ut cū puellis ei' exeas ad me
ten dū. ne in alieno agro quispiā resistat t. Iuncta itaq; ē
puellis booz. & tādiu cū eis messuit donec & ordea & triticū
in horreis conderent. Post quā ē reūsa ad socrū suā. audiuit ca. iii.
ab ea. Filia mi querā tibi requiē. & prudebo ut bene sit tibi.
Booh iste cui' puellis in agro iuncta es ppinquus ē nr. & hac
nocte ordei areā uentilat. Lauare g & induere cultioribus
uestimtis. ac descende in aream. Non te uideat homo. do
nec esū potūq; finierit. Quando aūt ierit ad dormiendū
nota locū in quo dormiat. uenies q; & discooperies pallū
q operit aparte pedū & pcies te. & ibi iacebis. Ipse aūt
dicet tibi qd agere debeas. Que respondit. Quicqd pceperis
faciam. Descenditq; in areā. & fecit oīa que sibi impera
uerat socrus. Cūq; comedisset booh & bibisset. & factus
est hilarior. issetq; ad dormiendū iuxta aceruū fru
pulorū. uenit absconditte & discoopto a pedib; ei' pallio
se pcecit. Et ecce nocte iā media expauit homo. & con
turbatus ē. Viditq; mulierem ad pedes ei' iacentē. & ait
illi. Que es. Illa respondit. Ego ruth ancilla tua. Expan
de palliū sup ancillā tuā. quia ppinquus es. Et ille.
Benedicta inqt es dno o filia. & porem mise ricor
diā posteriore superasti. quia ñ es secuta iuuenes pau
peres siue diuites. Noli g metuere. sed quicqd m dixeris
faciā tibi. Scit enī omis ppls qui habitat intra portam
urbis meę. mulierē te ēe uirtutis. Nec abnuo me ppinquū.
sed ē alius me ppinquior. Quiesce ac nocte. & facto ma
ne si te uoluerit ppinqtatis iure retinere. bene res acta
ē. Sin aūt noluerit. ego te absq; ulla dubitatione sus